

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/3 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/3 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măslarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. I. pescari 35

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cențesimi v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Colecta națională

pentru restaurarea caselor devastate ale domnului Dr. Rațiu în Turda.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes Dr. Vasile Fodor (1266.33), Abrud (5), Macaveiu Bărsan (1), Nicolae Giurgiu (50), etc.

Administrația „Tribunei“.

Studentii români

și

studentii maghiari.

Are Germanul un proverb: Wie die Alten sungen, so zwitschern die Jungen. Adecă: Precum cântă păsările, așa le cirpesc puii. Tare se potrivește acest proverb la studentimea maghiară.

Între împregiurări normale acesta ar fi lucru cât se poate de indiferent. Ce să ne pese nouă de nebuniile tinerimii maghiare? În Ungaria însă și sub stăpânirea maghiară nu mai poate fi vorba de împregiurări normale.

Această nobilă misiune au primit-o și au pus-o în practică față cu colegii lor de naționalitate română. Da, studenții academici maghiari s'au făcut spionii și denunțanții studenților români.

Tinerimea universitară din București a dat signalul la o nobilă campanie națională contra maghiarismului. Fără îndoială prin aceasta a angajat la luptă pe tinerimea maghiară.

Tinerimea română s'a înșelat însă, dacă cumva a crezut că studenții maghiari vor rămâne pe terenul argumentelor. Din nenorocire acestea se isprăvesc curând, când e vorba să aperi o cauză nedreaptă și mincinoasă, cum e asuprirea Românilor și exclusivismul de rasă al Maghiarilor.

Această minciună s'a sdrobit însă în cel mai rușinos mod de atitudine bărbătească a tinerilor noștri. Ca oameni, care nu din răsfaț, nu din imbuire și nu din pofță de gălgăie ieftină s'au pus pe teren întru apărarea limbii și existenței poporului din care au eșit, ci din durerea inimii, din cel mai natural îndemn de conservare proprie, studenții români au declarat sër-bătoresc și au dovedit-o chiar, că a lor este Replica și numai a lor. Nu 'i-a abătut delă această atitudine, ci mai

virtos 'i-a întărit împregiurarea că s'a pornit cercetare penală contra Replicei.

Ear' după-ce cu minciuna n'a mai mers, studenții maghiari au început-o cu terorismul. S'au constituit în poliție de stat și au început goana contra studenților români. Ceea-ce nu s'a întâmplat în toată lumea și nici-odată, s'a întâmplat în focularele culturale ale Maghiarilor, la universitățile din Cluj și Budapesta.

Ei, s'au înșelat! Nici închisiția fără de sfârșit a juților de instrucțiune, nici închisiția obraznică a studenților maghiari nu a putut da la lumină ceea-ce nu există. Ba mai mult decât atâta: Terorismul din toate părțile nu a fost în stare să înduplece pe nici unul, dar' absolut pe nici unul dintre studenții români, să se lapede de lucrarea ce atâta onoare le face. Și în Budapesta și în Cluj cu toții au declarat în deplin acord că a lor operă este Replica.

Dar' adevărul este, că totdeauna am fost siguri, că așa se vor purta studenții noștri. Căci ceea-ce îi deosebește de colegii lor maghiari, este tocmai seriozitatea poziției în care se găsesc. Nu de gălgăie ieftină, nu de demonstrații nebune este aici vorba, ci de sfântă luptă pentru conservarea românismului, la care, precum a spus-o verdele Român și venerabilul luptător

Diamandi Manole în scrisoarea ce am publicat ieri, trebuie să fie angajat tot ce este românesc.

Studenții români, ca generația viitorului, au înțeles partea însemnată ce li-se cuvine în această luptă, și au dovedit că o primesc și știu să o poarte cu bărbăție. Nici goana profesorilor, nici terorismul colegilor lor maghiari, nici prigonirile procurorilor nu le-a putut scurta din meritul, care întrece pe al Replicei, că neclintiți, cu fruntea ridicată și în fața celor mai aprigi dușmani, unul ca unul au mărturisit credința românismului curat, și întocmai ca reformatorul german în dieta dela Worms au spus cu toții într'un glas:

Aicia stăm, altcum nu putem, Dumnezeu să ne ajute, amin!

Căci să o știe toată lumea: Între Români trădători nu sînt!

Petrecerea domnilor Dr. Rațiu, Dr. Lucaciu și Coroianu la București

Lucaciu și Coroianu la București a fost în sfârșit așteptată și de țările capitale ale monarchiei noastre. Atât „Pester Lloyd“ cât și „Neue Freie Presse“ se ocupă, se înțelege, în sens jidano-maghiar, dar' la loc de frunte, cu acest eveniment politic. Ambele sînt constrînse prin fapte a recunoaște atitudinea corectă ce s'a luat atât de frunții partidului nostru național cât și de cercurile politice românesce, pe care le califică de „mai ales opoziționale“.

Și cunoscutul corespondent din București al ziarului „Pester Lloyd“ a trimis despre această afacere ziarului său un raport, care e publicat în nr. delă 24 Decembrie v. și asupra căruia ne ținem datori a atrage în deosebi atențiunea cercurilor bucureștine. În acest raport adecă domnul Hans Kraus, care trăese în România, acuză pe studenții români că ar fi păpat pe la banchete 30.000 franci, ce erau colectați pentru frații lor ardeleni. Nici Liga nu scapă nebatjocorită. Peste tot modul în care numitul corespondent scrie pentru lumea mare despre afacerea din România, ar merita mai multă atențiune din partea Bucureștenilor pentru persoana dlui Hans Kraus.

Românii bucovineni despre noi.

Într-o corespondență din Cernăuți a „Gazetei Bucovinei“ (nr. delă 10/22 Decembrie) cetim următoarele:

„Românii din Ardeal și Ungaria, care trăese de mai multe veacuri împreună cu Maghiarii, au o stare insuportabilă mai ales de când șovinismul maghiar voese a le sfînge tot ce au mai sfânt, limba și naționalitatea lor. La Români din Ardeal și Ungaria sentimentul național s'a dezvoltat mai eficace, fiind ei

mereu asupriți și huiduiți de către concetățenii lor maghiari. Causa lor dreaptă 'și-a câștigat simpatia întregii Europe, așa că astăzi Europa tractează cauza Românilor din Ardeal și Ungaria ca o cauză de interes internațional, după-ce s'a convins că Ungurii, mai mult însă Jidano-Maghiarii, prin atitudinea lor agresivă, primejdiesc pacea internă a monarchiei austriace, aliați puterilor centrale. Am șis Jidano-Maghiarii, pentru că, durere, acestia conduc astăzi politica, ei formează opiniunea publică, având în mână și presa și folosindu-se de ea pentru-ca Ungurii să se strice cu Români, cu care împreună au locuit peste atâția secolii. Acest popor brav, ca toate asupririle la care e expus, nu se lasă a fi turtit la pârte, își păstrează naționalitatea, limba și datinele cu seamă, năpăte, nici-când nu a fost necredincios Tronului, totdeauna 'și-a vèrsat cu drag sângele pentru Împăratul și patria sa. Acest popor suferă astăzi cele mai mari nedreptăți. Bărbății lui care îi apără interesele, care îl povățuesc a fi credincios Tronului, a-și păstra naționalitatea și datinele și a nu-și vinde convingerile, ceea-ce ar aduce cu sine o demoralizare care 'i ar fi ruinul, acesti bărbăți sînt aruncați în temnițe și gonțiți pe toate căile, luându-li-se din gură bucăciua de pâne și devastându-li-se casele. Cu toate acestea, ei nu-și uită de datorințele lor, ci luptă cu stindardul dreptății care este stindardul învingerii, deși, poate al unei învingeri mai îndepărtate, dar' sigure“.

Criza în Franția.

Criza în Franția merge din rēu în mai rēu. Pe fiecare zi aproape cade câte o victimă, câte un bărbat distins al republicei.

După Floquet 'i-a venit acum rîndul lui Jules Ferry, despre a cărui compromitere se scriu următoarele cu data de 26 Decembrie:

Ziarul „Cocard“ a anunțat dinainte, că va face descoperiri senzaționale privitoare la Ferry. Numitul ziar spunea, că autorul principal al întregului scandal este Ferry, despre care afirmă că acum chiar, când scandalul e în toial lui, Ferry vrea să tragă folos. Și anume, vèndend cum cad unul după altul Floquet, Clemenceau, Freycinet, Constans, Dèroulède și alții, el crede că rămânend singur neacomprimit, va pune mâna pe putere și se va putè impune ca singurul mântuitor al țerii.

Lucrul acesta țice „Cocard“ că vrea să 'l împedee și a primit în privința aceasta concursul lui Denagrouse, fost deputat oportunist, care deja la 1886 a luptat contra lui Herz.

Numèrul în care avea să fie atacat Ferry, a fost așteptat în cameră cu mult interes. După ameați la orele 4 au și sosit primele exemplare. Deputații aproape luptau învèlită o fașie de hârtie, pe care era scris: „Dragă Marietta“. — Ei bine, Marietta nu mai credea, că în lume sînt vrăjitori și zirne. Urmează că florile și cuvintele acele dulci veniau dela domnul Hautmartin. Marietta nici nu voia să le miroase, numai și numai pentru-că odorul din nasul primarului o împresora din toate părțile. Dar' florile le lua, pentru-că erau mai bune ca cele de câmp, ear' fașia de hârtie o rupea în mii de bucăți și o împărția pe stîncă, unde găsia florile. Dar' aceasta nici-decât nu 'l supèra pe primarul Hautmartin, a cărui dragoste era neasemènată de mare în felul ei, precum și nasul îi era mare în felul său. A treia supèrare.

Pe urmă s'a descoperit, în vorbă cu dl Hautmartin, că nici nu este el, care aduce florile. Cine să fie dar' — Marietta a fost tare mirată de această descoperire neașteptată. De atunci ea lua mai cu voce florile de pe stîncă, le și mirosea chiar, dar' — cine le punea acolo? Presupunea pe cutare sau cutare făcău din La Napoule. Dar' ghici nu putea. Pândia și asculta până noaptea tărđiu; se scula mai de dimineață. Dar' nu putea afla nimic. Și cu toate acestea în fiecare sèptemână de două-ori miraculoasele flori erau pe stîncă, și pe fașia de hârtie învèlită în giurul lor cetia totdeauna tainicului suspin la adresa ei: „Dragă Marietta!“ — Un lucru ca acesta trebuie să 'l facă curios și pe omul cel mai indiferent. Ear' curiositatea produce în cele din urmă nerăbdare. A patra supèrare.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Ulciorul spart.

De Enrie Zschokke. (Urmare.) Aducătorul.

Înainte de a sosi, întâlni pe stăpânul meu, primarul Hautmartin, care țise:

„Ce duci, Jacques?“

„O cutie pentru doamna Manon, dar' nu am voie, domnule, să spun dela cine!“

„De ce nu?“

„Pentru-că domnul Colin s'ar supèra pe mine pe toată viața“.

„Bine că poți tăce. Dar' acum e prea tărđiu. Dă-mi mie cutia; și așa voiam să mă duc mâne la doamna Manon. Am să 'i duc eu cutia, și n'am să 'i spun că e dela Colin. Tu cruți o cale și eu fac o treabă bună“.

Jacques dădu cutia stăpânului meu, pe care era obicnuit să 'l asculte întru toate. Primarul o duse la el acasă și o privi la luminare cu multă curiositate. Pe coperiș era scris eu slove frumoase cu cridă roșie: A mabilei și iubitei Marietta. Domnul Hautmartin știa însă bine, că este numai răutate din partea lui Colin și că ascunde o mișelie mare. De aceea deschise cutia cu băgare de seamă, ca nu cumva să fie vre-un șoarec sau vre-un guscăsc ascuns într'însa. Dar' când

vèdu preafrumosul ulcior, care și el 'l-a fost admirat în țirg la Vence, se spăriă rēu. Căci dl Hautmartin era în drepturi tot atât de iscusit, ca și în nedreptăți. Numai decît înțelese, că Colin voese să ducă pe Marietta cu ulciorul la nenorocire; să spună, după-ce se va afla în mânele ei, că este darul unui amant norocos dela oraș, sau altceva de felul acesta, așa că toți oamenii de treabă să se înstrăineze de cătră Marietta. De aceea dl Hautmartin, primarul, hotări, pentru a zădărnici ori-ce bănușeală, să se facă el dăruitorul. Și așa iubia pe Marietta, și 'i-ar fi părut bine, dacă Marietta s'ar fi ținut față cu dînsul mai mult de cuvintele bētrânului preot: „Copii, iubiți-vè unul pe altul!“ Adevèrat, că domnul Hautmartin era un copilaș de cincideci de ani, și Marietta ținea că cuvintele acestea nu se mai potrivește la el. De altă parte mama Manon afla, că primarul este băiat cuminte, are bani și vață în tot Napoule-ul, dela un cap al satului până la celalalt. Ear' când primarul vorbea de nuntă, și Marietta fugia de frică, mama Manon sta pe seaua și nu 'i era frică deloc de acest lung și venerabil domn. Și în adevèr ori-cine trebuia să recunoască, că pe tot trupul lui nu era nici un cusur. Și deși Colin putea fi bărbatul cel mai frumos din sat, primarul tot îl întrecea cu două lucruri: cu virsta lui mare și cu nasul lui mare, mare de tot. Da nasul acesta, care venia ca un trabant înaintea primarului, vestindu 'i sosirea, era un adevèrat elefant între nasurile omenești.

Cu acest elefant, cu intențiile sale bune și cu ulciorul, se duse primarul dimineața următoare la casa dintre maslini și salcâmi de Africa.

„Pentru frumoasa Marietta, țise el, „nimic nu 'mi este prea scump. Ați admirat ieri ulciorul în Vence. Dă-mi voie, frumoasă Marietta, să 'i 'l pun la picioare, împreună cu inima mea iubitoare“.

Manon și Marietta se bucurau și se mirau, când au vèdu ulciorul. Ochii mamei Manon străluciau de fericire; dar' Marietta își întoarse fața și țise: „Nu pot să primesc nici inima, nici ulciorul vostru“. Atunci mama Manon se mânia și strigă:

„Dar' eu primesc și inima și ulciorul. Nebuno, până când vrei să 'ți nesocotesai norocul? Pe cine aștepti? Vrei să te iee vre-un conte de Provence de mireasă, de refuși pe primarul din La Napoule? Am să port eu mai bine de grije de tine. Domnule Hautmartin, mă simțesc onorată numindu-te ginere“.

Atunci Marietta eși din casă, plânse cu amar și uria din inimă frumosul ulcior.

Dar' primarul își duse palma peste nas și țise cu înțelepciune:

„Mamă Manon, nu grăbi nimica. Porumbița se va învol, dacă nu va cunoaște mai bine. Eu nu mă grăbesc. Cunos eu femeile și mă prind, că până nu trece un sfert de an, mă furizez în inima Mariettei“.

„Ți-e prea mare nasul, ca să o poți face“, șopti Marietta, care ascultase la ușe și

ridea singură. În adevèr, a trecut un sfert de an, și domnul Hautmartin nu străbătuse nici măcar cu virtul nasului în inima Mariettei.

Florile.

Dar' în acel sfert de an Marietta a avut destule alte năcazuri. Ulciorul 'i-a făcut multă supèrare și trudă; și apoi mai erau și altele.

Patruspredece țile în La Napoule nu s'a mai vorbit de altceva, decât de ulcior. Și toată lumea spunea că 'l-a dăruit primarul și că în curènd va fi nuntă. Ear' când Marietta s'a jurat cătră toate prietenele, că mai bine își cunună trupul cu fundul mării decât cu primarul, fetele au început a o tachina și mai rēu și țiceau: Cât de ferice te vei odichni la umbra nasului meu! — Aceasta a fost cea dintâiu supèrare.

Apoi mama Manon luase neîndurata hotărîre, că silia pe Marietta să clătească ulciorul în toate diminețile la fântâna de sub stîncă și să 'l umple cu flori proaspete. În chipul acesta credea că va obicnui pe Marietta cu ulciorul și cu inima dăruitorului. Dar' ea nu încetă a uri darul și pe dăruitor, și munca aceasta la fântâna îi era o adevèrată pedeapsă. A doua supèrare.

Apoi, când se ducea dimineața la fântâna, găsia în fiecare sèptemână de două-ori pe stîncă de-alături câteva flori din cele mai frumoase, legate frumos, părca că anume drept podoabă pentru pomposul ulcior. Și în giurul mănunchiului florilor totdeauna era

să ajungă la câte un număr. „Ocarde“ și-a ajuns scopul: a reușit prin descoperirile sale să-l pună între cei bănuși și pe Ferry.

Nu puțin senzație a făcut și scirea că doamna Carnot, soția președintelui republicii ar fi primit și ea, pentru scopuri filantropice 200.000 fr. dela societatea Panama. Scirea s'a desmișcat, nu-i vorba, îndată, dar totuși e caracteristică că deja lucrurile au ajuns acolo, încât gazetele nu mai crâcă pe nimeni.

Comisia de anchetă își urmează înainte lucrarea sa. La 26 c. a hotărât, ca activitatea sa să fie îndreptată numai într-acele ca să judece dacă a fost sau este cavaleresc lucru cele-ce li-se împuță unor membri ai parlamentului.

Dealtminte din cauză că Sâmbătă seaiunea camerei a fost închisă, dreptul de imunitate al deputaților a fost ridicat. Astfel ori-care dintre ei poate fi urmărit și arestat.

Comisia de anchetă a examinat la 26 c. cele 17.000 cupoane (juxte) confiscate ce au rămas dela trei emisiuni de Panama și care ar indica suma de 20 milioane plăte pentru anunțurile în ziare. Pe unele părți din juxte se indică, pe altele nu se indică scopul spre care au fost folosiți banii. Pe multe din cupoane e scris numele Artou, pe altele numele lui Reinach (una din juxte iscălită de Reinach indică suma de 750.000 franci).

Artou, agentul care a mituit, fugit acum, a declarat că nu este adevărată scirea după care Andrieux, fostul șef al poliției, ar avé dela dînsul vre-un act ori copie de pe un act compromițător. Toate hârtile, dice Artou, sînt la loc sigur.

Se scrie în același timp că se scie deja și despre moartea misterioasă a lui Reinach. Cornel Herz antău l'a nimicit financiarmente și după aceea l'a împins și la moarte. Herz era de 10 ani în relații financiare cu Reinach, care l'a ajutat cu bani în întreprinderile sale. Mai ales în întreprinderea rețelilor telefonice l'a ajutat. După prima emisiune Panama s'au certat însă, după-cum se crede, din pricina că Herz n'a vrut ca și lui Artou să i-se deie însărcinarea de a mitui pe membrii parlamentului. Herz pretinde a avé probe despre voturile cumpărate. Aceste probe sînt o carte de copiere, a carte de cecuri și un mic registru al lui Reinach. Prin acest mijloc Herz storcea de mai mulți ani de zile sume enorme dela Reinach: nici-odată mai puțin ca 500.000.

În cele din urmă Reinach n'a mai avut de unde să-i dea. Herz a început atunci să-l amenințe.

Când au început să apară în „Libre Parole“ primele denunțări, Reinach s'a dus la Herz, însoțit de Rouvier și Clemenceau ca să-l roage a-l lăsa în pace, a nu provoca scandal. „Eclair“ spune însă, că Herz a cerut 7 milioane pentru a tăce. Reinach n'a putut să dea această sumă. Reinach s'a mai dus și la Constans, crezînd că el dirigiază întregul atac din „Ocarde“.

Despre compromiterea lui Jules Ferry, „Gaulois“ scrie că cel dîntău care și-a pus în gând să-l nimicească este Dillon, deputatul condamnat deodată cu Boulanger.

„Voltaire“ atacă foarte aspru pe Freycinet, despre care dice că a depus fals, că toate explicările și demențările privitoare la Herz sînt mincinoase. Se crede că în scurt timp Freycinet va demisiona.

Floquet nu va mai fi nici el reales președinte al republicii. Se crede că în locul lui va fi ales Pervier. Alegerea se va face la 10 Ianuarie.

„Foaia Poporului“ și viitorul nostru.

(Dela un amic al causei române.)

„Glasul poporului e glasul lui Dumnezeu“.

Sînt convins, că pretutidenea, unde bat inimii românești, Românii gânditori au primit prea mulțumiri scirea, că „la inițiativa comitetului central al partidului național român“, cu începerea anului 1893, „Institutul tipografic“ va da „Foaia poporului“, sub redacțiunea eminentului gazetar Ioan Russu Șirlianul. Prețul abonamentului 1 fl. pe 1/2 de an, pe un an 2 fl.

Bine a venit! Bine a venit veselul buciul al deșteptării poporului, buciulul libertății naționale!

Lipsa unui organ pentru poporul dela sate nici-când nu a fost simțită ca acum, când ne apropiem în fuga mare de acele evenimente mari, care vor hotărî, poate, pe veci soarta popoarelor, care alcătuiesc monarchia noastră.

De acum își așterne fiecare popor viitorul.

Popoarele politicesce bine organizate au conștiința, și în virtutea acesteia și puterea de a nu se lăsa, ca drepturile firești, de Dumnezeu date, de a avé o patrie cu popoare libere, înfrățite prin recunoșterea împurmutată a libertății depline naționale, ca acele drepturi firești, dic, să fie călcate în picioare de cel mai tare, după bunul seu plac.

Toate legile au să fie drepte și morale, căci numai așa au sfințenia internă, numită: îndreptățirea de a fi cinstite și păzite strins.

Avem dreptul să scim de ce și până când sistemul stăpînirii de aji nesocotesce legi, fără răspundere. Avem dreptul fireșc, ba chiar și după legea pozitivă a cere sus și tare, ca constituțiunea țerii să ne cuprindă și pe noi, ca națiune alcătuitoare de stat, pe noi și toate popoarele monarchiei cu conștiință națională.

Nu cerem desmembrarea patriei noastre, precum dic dușmanii nostri politici. Nu! Cerem însă desmembrarea: împărțirea monopolului politic al rasei maghiare și garanții constituționale, ca în viitor legile drepte au să fie omeneșce executate, cele nedrepte schimbate după firea fiecărui popor, ear peste toate popoarele să domnească interesele de stat mai înalte, care ne ocrotesc pe toți în afară, mulțumindu-ne pe toți în lăuntru.

Interesele de stat n'au deci să fie deloc înlocuite cu interesele de rasă maghiare, precum sînt astăzi.

Pe scurt vrem: state de drept, întemeiate pe dreptate, mulțumite în lăuntru și tari în afară, unite prin mulțumire.

Eată daco-românismul nostru și panslavismul altora din monarchie.

Eată idealul nostru politic al tuturor popoarelor nemulțumite, care „gravităm în afară“, de câte-ori nu primim cu ochii închiși nelegiuirile monopolului politic maghiar: *idea de stat național maghiar*.

Situațiunea e clară, avem să alegem: *idea de stat național maghiar*, cu nimicirea noastră politică națională, ca să secerăm blăstăm și urgia urmașilor noștri pe toți vecii, sau cerem și aducem la îndeplinire *federalizarea monarchiei* habsburgice.

Nu voim stăpînire de rasă, care să ne încaiere spre bucuria dușmanilor neîmpăcați din afară. Nu! Ci frățietatea și unirea popoarelor, de care să tremure cel-ce își ride aji în pumni de frecările naționale, dintre asupritorii și asupriți.

E interes european de prima ordine deci, ca mulțumirea popoarelor cu conștiință națională să devină cât de curînd fapt complit. Dela organizarea în parte a fiecărui popor și procedura energică comună a tuturor popoarelor nemulțumite atrîrnă reorganizarea statului.

Înaltele resoane de stat de aji (?), de silă, ca de voe bună, înțeleg interesele rasei maghiare, nu vor mai călări ca un duc rău peste liniștea patriei, ci vor fi frumșel împurmutat respectate, ca și interesele rasei române, germane, slovace, sârbesci scl.

Spre norocire mulțumirea popoarelor înaintează deci interesele mari ale monarchiei, a cărei menire europeană e: a fi zidul cel mai tare al civilizațiunii și comerțului apusean din Răsăritul Europei, precum și a tuturor libertăților și instituțiilor moderne, primejduite de colosul pantarismului din Nord și Răsărit, care va fi vecinic neastîmpărat și cuceritor, în luptă continuă cu Apusul.

Denunțarea și combaterea sistemului de aji ni-se impune deci atât spre binele nostru, cât și al monarchiei și Europei apusene, care nu poate privi cu ochi buni slăbirea monarchiei, de dragul unui popor îmbuibat, care nu se scie avênta a trăi în pace cu toți, ci trebuie să fie de toți certat, cu toți învrăbit și de toți urgisit.

Cu toate mijloacele permise de moral și drept, pe toate căile legale să ne organizăm partidul național în jos, în poporul nostru de rînd, în de așa, ca să se formeze și afirme *glasul poporului* în direcțiunea firească lui, cătră marea libertate națională, în toate direcțiunile funcțiunilor de stat.

Tot ce voim atrîrnă dela luminarea, dela școala politică, ce o vom face-o cu poporul. Altcum nu ne va înțelege, sau îl vor seduce earși „speculanții“ pentru câte un os de ros.

Nu tocmai târziu, dar în ciusul al unsprezecelea va apăre „Foaia Poporului“, ca să lățească conștiința de drept și dreptate în popor, să-l lumineze în căile sale de a se apăra și organiza politicesce; să-i dea poze practice în ale economiei de casă și de câmp, să îngrijească de sănătatea lui și să-l ocrotească de tot felul de lipituri, care îl sug aji, în lipsă de învrățatură, necontrolați de nimeni.

Întemeierea „Foi Poporului“ poate deci și trebuie să contribuie tare mult la întemeierea viitorului nostru, dacă va fi lățită în popor și redactată în o limbă ușoară, înțeleasă de el.

Eată de ce nu pot îndestul atrage atențiunea publicului mare asupra acestui eveniment, care taie cu multă pricepere și scop adînc în viitorul causei române.

Cât de bine redactată — „Foaia Poporului“ însă numai atunci își va împlini chemarea grea, dacă toți filii luminați ai națiunii își vor da mâna, se vor organiza spre acest scop și totodată vor reorganiza partidul național român, cu ajutorul acestei foi, în fiecare comună, mică, mare, orașele și orașe.

Alegerile municipale suplementare.

Din Baia-Sprie primim cu data de 24 Decemvrie următorul raport:

În cercul electoral Surdesci, comitatul Sătmar, s'a săvîrșit alegerea de membri în congregațiunea comitatensă la 21 Decemvrie. a. c. Alegerea s'a vestit numai cu 2 zile mai nainte, de unde urmează că alegătorii nu au avut timp a se conțelege despre alegere. Aici cercul electoral e compus din 8 comune curat românești. Cu toate-că așa în pripă li-s'a vestit alegerea, s'au prezentat la ea circa 400 de alegători, toți Români verji ca stejarul; era în acea bună sperare, că vor să aleagă de membru pe oare-care Român, ei, dar' ce să veți! Președintele Miscoley Săndor, o lipitoare calvină, deschide alegerea vestind alegătorilor pe candidații Lengyel Zati, un Armean și pe Zolya László, parveit, pe care nimenia dintre noi nu l'a mai vîdătat, ba nici de nume nu l'am auzit până acum, și ne impune ca să votăm pe acești doi candidați. Dar' veți că Românul adevărat prinde a se deștepta, și cu această ocaziune au arêtat Românii „fisculăseni“ că sînt conșcii de sine, s'au retras și n'au votat nici la cele mai spurcate terorizări ce îndurau din partea președintelui și a sificarului notar cercual.

S'au găsit însă 9, și numai nouă, miseri și inconștiențioși Groseni, care dăscăliți fiind de renegatul și bine cunoscutul lor notar Magurán László, au dat voturile sus numiților candidați străini cu prețul celor 2 litre de vinars, care votănt și nememorii și-au și luat plata lor dela ceialții alegători și Români harnici.

Vedînd corifeii și dușmanii neamului nostru, că nici prin cele mai spurcate terorizări nu mai pot dobândi alte voturi, ci numai 9, încep a închide alegerea, cetînd protocolul cu următoarea minciună: Lengyel Zati, „care do bândise 9 voturi“, se alege de membru comitatensă cu 11 voturi, ear' dl Zolya László, care „nu do bândise nici un vot“, se alege de membru cu 9 voturi, și astfel alegerea o declară de încheiată. Astfel făcîndu-se egală îndreptățire s'a depărtat, ear' poporul indignat s'a împrăsciat la ale sale.

Un participant.

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“

Chișfalău, 22 Decemvrie 1892.

(O întîmpinare.) În coloanele „Tribunei“ din 2/14 Decemvrie, nrul 269, sub titlul „Îndoită nefericire“ din comuna Chișfalău, cu data 12 Dec. 1892 s'a publicat o corespondență despre incendial isbucnit în această comună în 5 spre 6 Decemvrie a. c. noaptea pe la 12 1/2 ore.

Îmi țin de datorință a răspunde corespondentului la cele scrise, fiindcă corespondența fără nume cuprinde oare-care neadevăruri, și prin acea rătăcire respectivul pe mine mă acuză cu nedreptul în fața on. public, gîcînd că am ros de pe oameni cu dl notar 300 fl. și altele.

Eu ca tutor orfan și adjunct de notar cercual nici-odată nu m'am angajat de agent la banca „Magyar Francia“, ca atare n'am funcționat nici-odată, dar' nici oamenilor nu li-am făcut față pentru asigurare, fiindcă nu am dispus de așa mare putere.

Panglică.

Dar' în aceeași zi Colin a comis o nouă mișelie. Sciți ce a făcut? — A voit să facă pe sîrmana Marietta de rușine înaintea lumii. Vai! ea nu s'a gândit că toată lumea din La Napoule îi cunoscea panglică liliachie. — Colin încă o cunoscea foarte bine. A pus-o cu mîndrie pe pâlărie și o purta în vederea lumii întregii, ca pe o cucerire. Și toți și toate strigau: „O are dela Marietta“. Și toate fetele strigau mănoase: „Nemernicul!“ și toți flăcăii, căroră Marietta le era dragă, strigau: „Nemernicul!“

„Cum? Mamă Manon?“ sberă primarul Hautmartin, când a venit la Manon, și sberă atât de tare, încât răsuna admirabil în nasul lui mare: „Cum? Suferi așa ceva? Mreasa mea dărușce tînerului arêndaș Colin o panglică pe pâlărie? E timpul să facem nunta. După aceea am și eu dreptul să vorbesce“.

„Drept ai“, răspuse mama Manon. „Dacă stă treaba așa, trebuie să facem nunta cât de iute. Dacă trece asta, trec toate“.

„Dar' mamă Manon, ficia dumitale nu se învoșce nici acum.“

„Gat-te numai de ospet“.

„Dar' nici nu voșce să se uite la mine ca la oamieni, și când mă pun să șed lîngă ea, sare mica sêlbatică și prinde fuga“.

„Domnule primar, gat-te de ospet“.

„Dar' dacă nu vrea Marietta?“

„Avem să o luăm cu pripa. Mergem amîndoi la Pater Jerome. Luni dimineață,

Ordinațiunea pretorului-suprem amîntit și de corespondent, e drept, a trebuit a împlini-o cu atât mai mult, fiindcă fostul pretor-suprem de atunci cu reprezentanții comunelor deja a tost dispus, ca fiecare locuitor din comuna apartînătoare cercului pretorial (al Vințului-de-jos), care nu sînt asigurați, să se asigureze la „Tömeges biztosítás“. Ca supus mai mult nu-mi sta în putere a face, decît a da scire oamenilor că ce-i așteaptă.

Sînt și de acei oameni în comuna Chișfalău, care n'au primit asigurarea, și forță nu li-s'a făcut (Veți, veți! câtă bunătate! Red. „Tribunei“), și nesuperați de asigurarea forțată trăesc și astăzi.

Exemplul prim este a se considera corespondentul din Chișfalău, care încă nu e asigurat la acea bancă, și presiune jîncă nu i-s'a făcut din parte mi, mai puțin amenințări de care d-lui pomeneșce.

Oamenii care au și primit asigurarea, când a venit rîndul la plătire, partea cea mai mare nu au voit să plătască, pe lîngă mari greutăți abia au plătit în restimp de 3 ani și anume de pe an: 1888, 1889 și 1890 peste tot numai 117 fl., pe când ar fi fost numai de pe acei 3 ani a se scoate până la suma de 266 fl.

Oamenii care au și primit asigurarea, dar datoria cu ce erau datorți a plăti, nu li-s'a făcut nici o supărare fără pentru restul neplăt de pe acei 3 ani, pe dl notar Banyai l'a improcesuat banca și a trebuit să plătească din buzunarul d-lui o sumă de peste 200 fl., fiindcă s'a fost obligat pentru restanțieri, pentru locuitorii din ambele comune care nu au plătit.

La mâna mea nu a rămas nici atîta barem ca să fi putut lăsa faurului din comună ca să-mi bată un cuiu în potocava de pe călcăiul oșmei, decum să-mi mai ajungă încă și de ros ceva.

Oamenii pentru neplătirea regulată au rămas scutiți de sub asigurare, și așa pe anii 1891 și 1892 nici nu i-au mai provocat la plătire nimenia.

Pe lîngă toate acestea, după-ce însă s'au ivit casuri de foc în comună, nenorociiți țineau la asigurare, cu toate-că nu vreau să cunoscă că ei acum de trei ani nu au plătit în rate nici un ban, ba alții încă de atunci nu au plătit nimica.

Simeon Popoviciu, tutor orf. și adj. de not.

CRONICĂ

Maiestatea Sa Monarchul, după-cum se depeșază din München cu data de 26 Decemvrie n., a plecat în cea zi seara de acolo la Wels.

Călătoria Maiestății Sale Împărateșei. Foile italiene aduc acirea că M. Sa Împărateasa-Regină Elisabeta a sosit pe bordul yachtului „Miramar“ în Palma (Insula Maiorca). Maiestatea Sa călătoreșce în cel mai strict incognito și are de gînd să viziteze insulele baleare și apoi litoralul de Nord al Africeii.

Avansamentul de Crăciun. Numărul mai prospet al foi oficiale militare publice avansamentul de oficeri în rezervă. Dintre voluntarii români am găsit înaintați pe următorii: La infanterie: Virgil Sotropa, Mihail Borcea, Teofil Popoviciu, Gregoriu Lengyel, Petru Paul, Octavian Felecan, Nicolae Bogdan,

des de dimineață și în toată liniștea are să fie cununia. O să ne înțelegem noi cu părintele. Eu sînt mamă. Dumneata ești cea dîntău persoană oficială în La Napoule. El trebuie să asculte. Dar' Marietta nu e permis să scie nimica. Luni dimineața o trimiți la Pater Jerome, singură-singurică, cu oare care treabă, ca să nu simtă nimica. Apoi are să-i vorbească preutul la inimă. O jumătate de cîas după aceea venim noi doi. Apoi degrabă la altar. Și chiar dacă ar dice Marietta nu, ce are a face? Părintele bîtrîn și așa nu aude. Dar' păcă atunci pst! Tăcere cătră Marietta și cătră toată lumea din La Napoule!“

Socoteala era făcută între amîndoi, Marietta nici nu visa de fericierea ce o așteaptă. Ea se gîndia numai la rîutatea lui Colin, care a făcut-o de vorba oamenilor în tot satul. O, cum îi părea de rău, că a fost atât de negîndită cu panglică! Și cu toate acestea iertă din inimă vina pîcătoșului. Marietta era prea bună. Ea dice cătră mamă-sa, dice cătră toate prietenele: „Colin a aflat panglică, care am perdut-o de pe pâlărie. Nu i-am dat-o eu. Acuma voșce să mă nă-jască. Sciți voi doar, că Colin totdeauna mi-a fost dușman și totdeauna a căntat prilegiu să mă supere!“

Sîrmana copilă, nu scia la ce groznici se gîndia din nou acest om rîutacios.

(Va urma.)

Rîutate peste rîutate.

Duminecă Pater Jerome ear' predicase despre stichul: Minunate sînt căile Domnului! Și mica Marietta cugeta: apoi Domnul va face ca să aflu și pe nevîdutul dăruitor al florilor. Părintele Jerome totdeauna are dreptate.

Într'o noapte de vară, fiind foarte cald, Marietta s'a deșteptat de dimineață și nu a mai putut adormi. De aceea se sculă sprintenă din așternut, când cel dîntău crepuscul începă a străluci peste valurile mării și de peste Insulele-leiune la fereastra iatacului ei. Se îmbracă repede și eși să-și spele față, pieptul și brațele la răcoritoarea fîntăni; luă și pâlărița, ca să se plimbe după aceea vre-o oară pe malul mării. Cunoscea undeva un loc tănuț pentru baie.

Dar' pentru a ajunge la locul tănuț, trebuia să treacă peste stîncă din dosul casei și de acolo la vale, printre tufe de granit și palmieri. Acum Marietta nu putea trece. Căci sub cel mai tîner și mai svelt dintre palmieri, zăcea în somn dulce un flăcău tîner și svelt, lîngă el un buchec de cele mai frumoase flori. Se vedea și o fașie de hîrtie giur de ele, pe care de bună-seamă ear' grăia un suspin. — Cum ar fi putut Marietta să treacă pe acolo?

Se oprî și tremura din toate mîdularile. Apoi voi să se întorcă acasă. Dar' abia merse cătră pași înapoi, privi ear' spre cel-ce durmia și se oprî. Dar' din depărtare nu-i putea cunoașce fața. Acum ori nici-odată

putea să aște secretul. Merse încetșor cătră palmier. Dar' el părea că se mișcă. Ear' fugi cătră cășcioară. Însă mișcarea lui nu a fost decît închipuire fricoasă din partea Mariettei. Ear' plecă cătră palmier. Dar' el putea să se prefacă numai că doarme. Repede fugi ear' spre casă. Dar' cine va fugi pentru un „poate-că“ neîntemeiat. Prinse inimă și apucă din nou drumul spre palmier.

În această nehotărîre a sufletului ei timid și potitor, între frică și curiositate, în fuga aceea zăpăcită dintre casă și palmier, se apropia totdeauna cu câțiva pași miștele de cel adormit, căci în cele din urmă curiositatea era mai tare ca frica.

„Ce-mi pasă de el? Calea mea duce pe lîngă el. Doarmă sau deștepte-se, eu am să trec numai pe acolo“. Așa cugeta ficia mamei Manon. Dar' nu trecu, ci se oprî lîngă el; căci trebuia să i-se uite odată bine în față dăruitorului florilor, ca să scie cum stă treaba. Apoi el durmia, ca-și-cînd de patru săptămîni n'ar mai fi avut somn cum se cade. — Și cine era? — Ei, cine să fie altul, decît mișelul mișelilor, Colin!

Așadar el a fost, care din dușmănie veche a făcut bietei țetei atîta supărare cu ulciorul și a băgat-o în daravera anostă cu domnul Hautmartin; el a fost, care s'a pus apoi și a năcăjiți o cu florile, ca să o chinușcească cu curiositatea. Și pentru-ce? — El uria pe Marietta. Și acum se purta cu sîrmana copilă în toate societățile în chipul cel mai nerțat. Se țeria de ea unde putea; ear' unde nu putea, supăra pe bana mititică. Cătră

toate fetele din La Napoule era mai vorbăreț, mai prietenos, mai atabil, ca cătră Marietta. Ce cugetați! Nici-odată n'a luat-o la dans, deși dansa drăguț de tot!

Acum zăcea, mișelul, aci, demască, tradat. În pieptul Mariettei se aprinse răsunarea. Ce rușine putea să-i facă acum! — Îi luă buchetul, îl desfăcu, și în mînie dreaptă împrăscă florile peste somnorosul. Numai hîrtia, pe care ear' era scris suspinul: „Dragă Marietta!“ îl ținu și îl ascunse repede în sin. Voia să aibă pentru toate întîmplările viitoare această probă a slovei lui. Marietta era vicleană. Voia acum să plece. Dar' răsunarea îi părea că nu este încă întregă. Nu putea pleca din loc fără de a răsplăti rîutatea lui Colin cu alta din partea ei. Desfăcu de pe pâlăriță panglică de mătăș liliachie, o învîrti încet giur de brațul somnorosului și giur de palmier și legă astfel pe Colin cu trei noduri țapene de pom. Când se va deștepta, cum se va mira! Cum îl va chinui curiositatea, că cine l'a făcut-o și asta! — Peste puțină să ghicească. Cu atât mai bine. Așa i-se cădea.

Marietta a fost mai prea milosă cu el. Mai că nu se căia de ce a făcut, după-ce a fost lucrul săvîrșit. Pieptul i-se bătea cu neastîmpăr. Mi-se pare chiar, că i-au isvorit două lăcrimioare în ochii cu care prea milosă privia la pîcătoșul de el. Încet plecă apoi pe lîngă tufele de granit înapoi la stîncă, întorcîndu-se mereu îndrît; încet se urcă pe stîncă, dar' adese privia la palmier. Pe urmă se duse la mama Manon, care o chema.

Ioan cav. de Pruncul, Ilie Prica, Alexandru Diaconovich, Alexandru Crețoiu, Traian Boronica, Leontin Motea, Octavian Utalea, Ioan Neagoe, Corneliu Cristea, Nicolae Neagoe, Alexandru Balcu, Nicolae Vulc, Mihail Pap, Aurel Bojița, Adam Micu, Spiridon Boita, Dionisie Ardelean, George Meseșan, Mihail Raducescu. La vânători: Constantin Popp. La artilerie: George Sirbul, Gavril Buzura, Titu Babeș și Eusebia Popovici.

Procesul contra domnului Dr. V. Lucaciu. Diarul „Egyedül” vestese, că procesul intentat domnului Dr. V. Lucaciu pentru calumnie la adresa guvernărilor se va pertracta înaintea tribunalului din Sătmar la 27 Ianuarie n. Acusarea va fi susținută de procuratura supremă din Dobrița, iar tribunalul va fi compus astfel: președinte consilierul Moricz Lajos, președinte de tribunal; referent J eney György, jude, ear' jude votant Szentkirályi Kálmán.

Testamentul răposatului canonic Pappfalvi. Din cuprinsul testamentului rămas după răposatul canonic Pappfalvi, dam, după „Gazeta Transilvaniei”, următoarele date: Avera rămasă consistă: Din 7 obligațiuni de stat à 1000 fl.; 25 acții ale „Albinoi” à 100 fl.; 10 acții ale „Patriei” din Blaj à 100 fl.; 10 acții ale „Economiului” din Cluj à 50 fl.; 5 acții ale „Arieșanei” din Turda à 50 fl.; 2 acții ale societății de asigurare „Transilvania” à 100 fl.; o obligațiune privată à 500 fl. Laolaltă 11.950 fl. Toată averea în obligațiuni și hărți de valoare este destinată pentru înființarea unei fundațiuni. Din interesele acestei fundațiuni vor primi subvenții anuale: parohul român gr-cat. din Popălău 120 fl.; învățătorul școlii gr-cat. din Popălău 100 fl.; se va da apoi un stipendiu de 120 fl. unui student și unul de 60 fl. unui învățecel. Afară de cele cuprinse în testament, răposatul a lăsat un capital de 3569 fl. 21 cr. elocat la banca „Patria” din Blaj. Acest capital cu interesele sale a trecut acum peste 4000 fl., care încă se vor adăuga la fundațiunea de mai sus. A mai lăsat apoi 1350 fl. bani gata pentru edificarea școlii române gr-cat. din Popălău.

Cor de plugari. Din Făgăraș ni-se scrie: În vicariatul Făgărașului, în comuna Noua-Roman la inițiativa zelosului preot Teodor Boncea s'a înființat acum de curând un cor de plugari. Acesta în una din Duminicile trecute la răspunsurile sfintei liturgii a cântat cu o dexteritate, melodie și tact peste așteptare. Sus numitul preot merită toată lauda, căci abia va fi o jumătate de an de când a venit în parohia Noului, pe care aflându-o într'o stare moralmente delăsată de antecesorul seu, s'a silit a o pune în rind, ba și-a dat silința de a forma și un cor de plugari, care prin cântările cele dulce mângâie și desfășează pe bietul popor în sfânta biserică, unde numai aici își mai află mângâierea. Dece Dumneșeu ca frații preoți împreună cu învățătorii din acest ținut să imiteze pe dl T. Boncea, căci puteri sânt, numai voea să nu lipsească.

Noue oficii telegrafice. În comunele Mocuș (comitatul Cojocnei) și Marosvaca (comitatul M.Turda) s'a înființat pe lângă biourile postale și oficii telegrafice.

O gratulațiune simptomatică. Dintre multele gratulațiuni ce a primit Max Falk cu prilegiul iubileului seu de 25 de ani, merită o deosebită atențiune aceea a contelui Apponyi. Eată-o: „Stimabile amice! Redacțiunea ta a fost atât de amicală de m'a invitat la banchetul festiv aranjat în onoarea ta. Însă, grăbindu-mă către casă, nu pot fi atât de fericit de a veni acolo. Primesc felicitările mele în această formă și îndeosebi expresiunea aceea dorințe ca spiritul lui „FK” al lui „Pesti Napló” să se ivească de nou în columnele lui „Pester Lloyd”. Trăim în timpuri când e foarte mare trebuința de aceasta. Sărbări vesele, și An-Nou fericit îți doresce adoratorul tău credincios Albert Apponyi. Budapesta, 22 Decembrie 1892, dimineața”. — Se știe, că sub chifra „FK” a scris Max Falk prin anii șeszeci cei mai vehemenți articoli în contra Austriei.

Administrație model! Opoziționala „Nagyvárad” ce apare în Oradea aduce scrierea sensibilă că din fondul religios și școlar, de sub administrația statului s'a defraudat încă de pe timpul ministrului Trefort nu mai puțin de 4 milioane și suma aceasta s'a făcut mușama până în ziua de astăzi. Seirea aceasta de altfel e lipsită până acum de orice confirmare.

Învițare. P. t. membri ai comitetului central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului” sânt poțiti la ședința comitetului ce se va ține Vineri în 30 Decembrie n. 1892, la 6 oare seara în localul „Asociațiunii transilvane”.

Un nou gimnasiu în București. Foile din București scriu: S'a aprobat ca actualele patru clase divisionare complete pe lângă liceul „Mateiu-Basarab”, instalate în vechiul local „Lazăr”, să se constituie în un al treilea gimnasiu clasic în capitală, cu numirea „Gimnasiul clasic George Șincai”.

Investitura episcopului de Roman. Cu prilegiul investirii episcopului de Roman, regele Carol înmânând nouli episcop cărga episcopală, a rostit următorul discurs: „Preasfinte părinte! ales episcop al Romanului de către mările sfântului sinod și reprezentanții națiunii, și-am încredințat cărga episcopală după vechile datine ale țării. În acest

moment solemn amintesc Preasfinții Tale marea chemare ce de astăzi înainte Te așteaptă în acest act episcopal al vechii capitale a Moldovei-de-jos, care are pagină așa de frumoasă în istoria bisericii și a țării. Dela acele timpuri depărtate, când Roman-Vodă fundă metropolia din Roman, până în zilele noastre, vei întâli aci urme neinterupte și neuitate de pilde mari, care au re- vârsat o adevărată strălucire asupra bisericii autocefale române. Ierarchi ca Leon, Ioanichie, Veniamin și mai presus de toți, învățătorul Dosofteu, „acel păstor cucernic și blând ca un miel”, cum spune cronicarul Niculcea, — vor rămâne deapănura în amintirea popoului român. Mândru trebuie să fi Preasfinte, de a Te sui pe un scaun ilustrat de prelați așa de vrednici, care în sfânta lor viață au lucrat cu atâta rivină la înălțarea bisericii și cu atâta voinicie la apărarea drepturilor țării. Cu dragoste și îngăduință păstorește dar' turma ce este încredințată Preasfinții Tale; fi pentru dînsa o pildă vie de credință și de fapte bune; stringe-o în giurul Teu spre a o îndulci cu hrana sufletului și a o mângâia în vremuri grele. Asfel Preasfinția Ta vei fi un adevărat părinte al drept-credincioșilor și vei atrage asupra-ți bine-cuvântările cerului. Mulțumindu-ți pentru bunele felicitări și asigurările de credință ce-ți aduci, îți urez Preasfințe părinte, viață lungă și fericită pe scaunul episcopal al Romanului.

Derailare de tren. Se depeșează din București cu data de 26 c. că în urma unei ninsori puternice ce a durat două zile în continuu, pe linia ferată Ploiești în stațiunea Brașu s'a întâmplat o derailare de tren. Perderi de oameni nu au fost.

O trupă de operă rusă în București. Cetim în „Românul”: În primele zile ale lui Aprilie viitor va sosi în București o trupă de operă rusă, compusă din 60-70 de persoane, între care vestitul tenor Lubin și prima-donna Pavloska. Trupa va ave și un balet compus din 12 baletiste ru-soaice. Se vor juca mai multe opere de ale autorilor ruși.

Numirea noului ministru de justiție bulgar. În ședința dela 26 c. a Sobraniei bulgare, ministru-president Stambuloff a cetit uaccol prin care președintele Sobraniei Slavkov e numit ministru de justiție al Bulgariei. De președinte în locul lui, Sobrania a ales pe vicepreședintele Petrov, ear' în locul acestuia a fost ales deputatul Halaciuff.

Dislocări de trupe rusești la granița germană. „Standard” anunță din Petersburg că Țarul a autorizat pe ministrul de războiu a dispune dislocarea încă a trei diviziuni la granița germană. Dislocarea se va face după votarea proiectului de lege militar german.

Deportațiune la Siberia. Tribunalul din Petersburg a condamnat, după cum se depeșează de acolo, pe secretarul de ordină al academiei de arte, consilierul de stat Issejeff, pentru crimele delapidări de bani publici, la perderea tuturor drepturilor și deportațiune la Siberia.

Pericolul holerei. Din toate părțile se dă expresiune temerii, că pericolul holerei nu e de tot înlăturat și epidemia se va ivi de nou anul viitor. Aceasta a îndemnat pe medicii de holeră a se întruni într'un congres la Petersburg. Obiectele de dezbateră ale acestui congres vor fi: Care regiune e amenințată de cel dintăiu și mai mare pericol? Unde e a se dirigia mai întâiu ajutor medical și care mijloace s'au dovedit, după experiențele din anul acesta, mai bune pentru combaterea holerei?

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Baia-mare, 28 Decemv. n. (Tel. particulară a „Tribunei”). Ați înaintea amezii a plecat părintele Dr. Lucaciu la Seghedin încungiurat de mulțimea credincioșilor și a popoului din toate părțile și de lacrimile lor. Pe drumul spre Baia-Spie a fost oprită suita imensă de gendarmi, care cu baioneta au rupt poporul de cartirul lor. Nu se poate descrie durerea.

Paris, 28 Decembrie n. Perchișiți în biourul societății Panama ar fi avut drept urmare descoperirea copiilor de pe epistolele lui Fontaine, care sânt foarte compromițtoare pentru mulți deputați și senatori. Acelea conțin și numele tuturor complicilor, mai departe pretensiunea fiecăruia în particular precum și sumele plătite dimpreună cu datele.

O adunare de socialiști a hotărât să arangeze o manifestațiune înaintea camerei în ziua întrunirii aceleia.

New-York, 28 Decemv. n. Toate vapoarele ce sosesc din Europa sânt acoperite de ghiacă și spun despre vi-fore mari și geruri foarte aspre.

Bibliografie. A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic: ROMÂNII LA DOBRIȚIN sau CONDAMNAREA Dinii Dr. V. LUCACIU, amănunțită dare de seamă a procesului intentat dlui Dr. Lucaciu. După raportul „Tribunei”. Amplificat și îndreptat. Prețul 40 cr.

„Lumea Literară”. Foie beletristică-scientifică-literară (cu ilustrațiuni). Apare la 1 și 15 a fiecărei luni Redactor: George Simu în Gherla. Anul I. Nr. 1 dela 1 Ianuarie 1893 are următorul cuprins: Abonamentele la „Lumea Literară”. — Bomboane. Novela de V. R. Buticescu. — Femeia în rugăciune. De George Simu. (Cu ilustrațiune). — Succes bun! Novela de George Simu. — Pedepsirea vanității. Dramă într'un act. Trad. din limba franceză de Atanasie P. Bologa. — Sciu... Poesie de Elena Lupan. — Creșterea fetelor de V. Gr. Borgevan. — Reguli pentru viață. De Moșul. — Din spiritul altora: Care pe care? — Higienea: Despre Variolă. De Dr. Em. Elefterescu. — De cea din urmă dată! Poesie de Vasilie B. Munteșcu. — Varietăți. — Sentențe și adevăruri. Bibliografie. — Posta redacțiunii.

Cu începerea anului 1893 redacția diarului umoristic „Vulturul” din Oradea-mare deschide nou abonament. Prețul 6 fl. pe an, înainte plățiți. Ilustrațiunile vor fi executate cât se poate de bine. Cuprinsul fiecărui număr e foarte variat și interesant. Pentru orice informațiuni a se adresa dlui Iustin Ardelean, redactor, Oradea-mare.

A apărut: Harta specială a căilor ferate și oficiilor telegrafo postale din România și țerile vecine lucrată cu multă îngrijire de dl Cracalescu. Prețul unui exemplar e de 3 lei, orice persoană ar dori a poseda o asemenea hartă se va adresa numai dlui Dimitrie M. Cracalescu, strada Arcului nr. 14, București.

A apărut: Studii practice pentru teoria musicală devisată în trei părți: armonie, contra-punct și fugă. De Ernest Frideric Richter. Revădușă și completată de Alfred Richter. Traducută și editată de Constantin M. Cordoneanu. București. Tipo-litografia și fonderia de litera Dor. P. Cucu. Bulevardul Elisabeta 8.

A apărut: „Catechetica” adecă „Metodica specială a studiiului religiunii”. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala normală de institutori. Ed. II. amplificată. București. Tipografia Lupta.

Cartea costă 1 fl. 50 cr. și se poate procura dela librăria Haiman Ignat precum și dela celelalte librării din București.

Calendarul zilei. 17/29 Decembrie 1892.

Iulian: Pror. Daniil. Gregorian: Toma Ep. Soarele: răsare 8.07, apune 3.56

Buletin meteorologic. Sibiu, 28 Decembrie n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximalul și minimalul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 21 Dec. n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vântul direcția și forța.

Sosiți în Sibiu. La 28 Decembrie n. Hotel „New Yorker”. Szerydy, din Csikszereada Vuja, advocat, din Arad. Salzer, Rosenstok și Weiss, comercianți, din Viena. Aronsohn, comerciant, din Brașov.

Economie. Sămănăturile în Ungaria. Starea sămănăturilor în Ungaria dela 27 Noemvrie până la 24 Decemvrie, după rapoartele ce au încurs în acel interval la ministerul de agricultură, a fost următoarea: Ninsorea cea mare ce a căduț la începutul lui Decemvrie, precum și vremea furtunoasă nu au stricat sămănăturilor, a căror stare e satisfăcătoare. Nu tocmai bine e pentru sămănături ca urmând temperatură moale s'a topit zăpada de pe câmpuri și sămănăturile au rămas fără adăpost expuse gerurilor nocturne; dar' cu toate acestea cerealele și rapița stau bine.

Raporturile comerciale franco-române. Se telegrafează din Paris cu data de 7/19 Decemvrie n.:

Ați s'a distribuit la camera de cătră dl Boucher, în numele comisunii vămilor, un raport care concludă la adoptarea proiectului prin care se determină rapoarturile comerciale între Franția și România. Raportul constată că România e chemată la un mare viitor comercial și va reprezenta pentru industria franceză un debușeu prețios. Franția a încercat înzadar ca să obțină dela România oare-care concesioni asupra tarifului seu. Raportul este cu toate acestea încredințat, că atunci când impregiurările, dezvoltarea raporturilor internaționale, atunci când chiar interesul comericiului și al consumațiunii sale o vor face pe România să-și modifice tariful seu vama, ea va recunoaște procederile de care s'a servit ați Franția în privința ei și va acorda comericiului nostru de exportațiune, în punctele semnalate de guvernul francez, satisfacțiunile legitime, care vor ajuta dezvoltarea acestei exportațiunii.

Alcoolul român la expoziția dela Chicago. Cetim în „Cuvierul Financiar”: Aflăm că dl Marinescu-Bragadiru, a decis să iee parte cu alcoolurile din renumitele sale fabrici, la expozițiunea universală din Chicago. Ambițiunea îndrăznețului și mult simpatiei fabricant e nobilă și foarte măgulitoare pentru țeară.

Dl Bragadiru abia eșii victorios din lupta dela expoziția din Paris unde a obținut medalia de aur, și eată-l acum traversând mările spre a lupta și a se încununa și pe câmpiile Americii. Frumoasă soart! Frumoasă inițiativă. Tricolorul român n'a avut nici-odată ocaziunea a-și desfășura culele pe pământul acelei laborioase țeri ce se numește America. Cinstea aceasta a fost rezervată, se vede, dlui Bragadiru și noi îl felicităm sincer pentru demarșă proiectată. Aceea-ce ne bucură însă și mai mult este faptul, că tinerul Bragadiru, fiul dl Bragadiru, care și-a terminat studiile la școala superioară de comericiu din Anversa, este destinat a aduce acest drapel și umbri cu el fabricatele române atât de bine aprijite și estimate nu numai în România, dar' și în tot restul Europei. Scurt și cuprindețor: fabricatele Bragadiru și-au dobândit reputațiunea de care se bucură astăzi pe câmpul de onoare al muncii și al luptei industriale deschisă la diferitele expozițiuni ce au avut loc până acum. Această reputațiune ne dă dreptul să sperăm că Americani vor face acestor fabricate o frumoasă primire și că noul luptător ce li-se prezentă va sfirși prin a eșii învingețor, după-cum a eșii la Paris.

Dela conferența monetară. Se anunță din Bruxella: În urma propunerii dlui de Renzis, spriginită de Montefiore, conferența a adoptat resoluțiunea următoare: Conferența monetară internațională, recunoscând înalta valoare a argumentelor cuprinse în rapoarturile prezentate conferenței și în discuțiunile ce s'au urmat, dar' rezervându-și judecata ulterioară asupra materiilor prezentate examiniării sale, își exprimă recunoștința cătră Statele-Unite fiindcă a convocat conferența. Ea își suspendă lucrările și, sub reserva de aprobare a diferitelor state, hotărăsece a se reuni la 30 Maiu 1893. Emite dorința ca în timpul acesta să se studieze bine cestiunea pentru a ajunge la o înțelegere care să nu lovească în principiile fundamentale ale politicei monetare a diferitelor țeri.

Episootia de vite în Bulgaria. Din cauza apothei episootice, care bântue mai multe localități din Bulgaria, s'a oprit importul în România atât al oilor, caprelor, porcilor, cât și al tuturor produselor animale în stare brută, a nutreului, gunoaielor și a utensiliilor care au putut fi întrebunțate la animale, prin toate trecătoarele despre acel stat.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 22 Dec. n. 1892.

Table with multiple columns: Cărbuni, Grâu, Mărfuri, etc. including prices for various goods like grain, oil, and other commodities.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists prices for items like flour, oil, and other market goods.

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists financial data and market prices for various securities and currencies.

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists market prices and financial data for Vienna.

Bursa de București.

Table with 2 columns: Item, Price. Lists market prices and financial data for Bucharest.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Concurs.

Comuna bisericească din Rusu, Oroszmező, posta N.-Ilanda, stațiune de cale ferată în Rusu, voină a edifica o biserică de piatră. Prin aceasta deschide concurs până în 29 Ianuarie 1893. Planul, preliminarul și condițiunile referitoare la edificarea bisericii se pot vedea la preotul din Rusu. Doritorii de a întreprinde sus numita edificare până la termenul prefript, se se însușește în persoană sau în scris: Pentru orientare se notifică că preliminarul e statorit în suma de 7849 fl., 120 orgii de piatră, 50 mii cărămiți, 2000 mierțe mici var, 400 cără prund și teritor pentru facere de cărămidă dacă va fi de lipsă.

Rusu, în 21 Decembrie 1892.

Alexandru Ghelner,
protopop traet.

Aureliu Biltiu,
preot local.

Morosan Gregely,
curator prim. [6716] 8-8

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de
Eugen Brote,
president al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

A apărut:

Clara Milici

Novelă

de
I. Turghenev.

Traducere din limba rusă
de

Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Apare în fiecare Duminică.

FOAIA POPORULUI

Prețul Abonamentului:
Pe un an . . . . . 2 fl.
Pe o jumătate de an . . . . . 1 ”
Abonamentele se fac la Institutul Tipografic în Sibiu
și la toate birourile filiale de abonament.

Apare în fiecare Duminică.

INSERATE
se primesc în biroul administrațiunii (strada
Măcelarilor nr. 21).
Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Trebuința unei foi, menită a fi cetită de însuși poporul dela sate, e aduce simțit
La inițiativa comitetului central al partidului național român subsemnatul
„Institut Tipografic” va satisface acestei lipse prin edarea dela 1 Ianuarie 1893 unei reviste
septimănale cu numirea

FOAIA POPORULUI.

Redacțiunea organului „Foia Poporului” e încredințată domnului **Ioan Russu**
Șirianul, unui publicist, care prin scrierile sale nu numai și-a câștigat până aci iubirea
publicului românesc, dar prin cunoștințele și simțimentele sale dă suficiente garanții pentru
reușita acestei întreprinderi.

FOAIA POPORULUI

apare în fiecare Duminică în format cuart mare.

Pentru-ca fiecare sciitor de carte se poată abona această foaie

FOAIA POPORULUI

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe o jumătate de an.

Abonamente pentru timp mai scurt decât o jumătate de an nu se primesc.

Abonamentele se fac de-adreptul prin mandate postale la Administrațiunea revistei

FOAIA POPORULUI

și la domniile provăduți cu liste de abonament.

Primul număr va apăre Duminică în 3/15 Ianuarie 1893.

Sibiu, în Decembrie 1892.

Institut Tipografic.

Apare în fiecare Duminică.

„The Gresham”

Societate de asigurare pe vieață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I., Gisellastrasse 1.
in casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-József utca 5 és 6 szám.
in casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1891	frc. 117,550.797.—
Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1891	„ 20,725.259.—
Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscumpărări etc. dela fundarea societății (1848)	„ 249,311.449.—
În ultimul period de gestiune s'au însinuat la societate pentru oferte nouă, prin care suma totală a ofertelor însinuate dela fundarea societății se urcă la	„ 61,372.000.—
Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extradă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domniile agenți din toate orașele mai mari, precum și prin	„ 1,728,184.555.—

[1266] 44—52

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

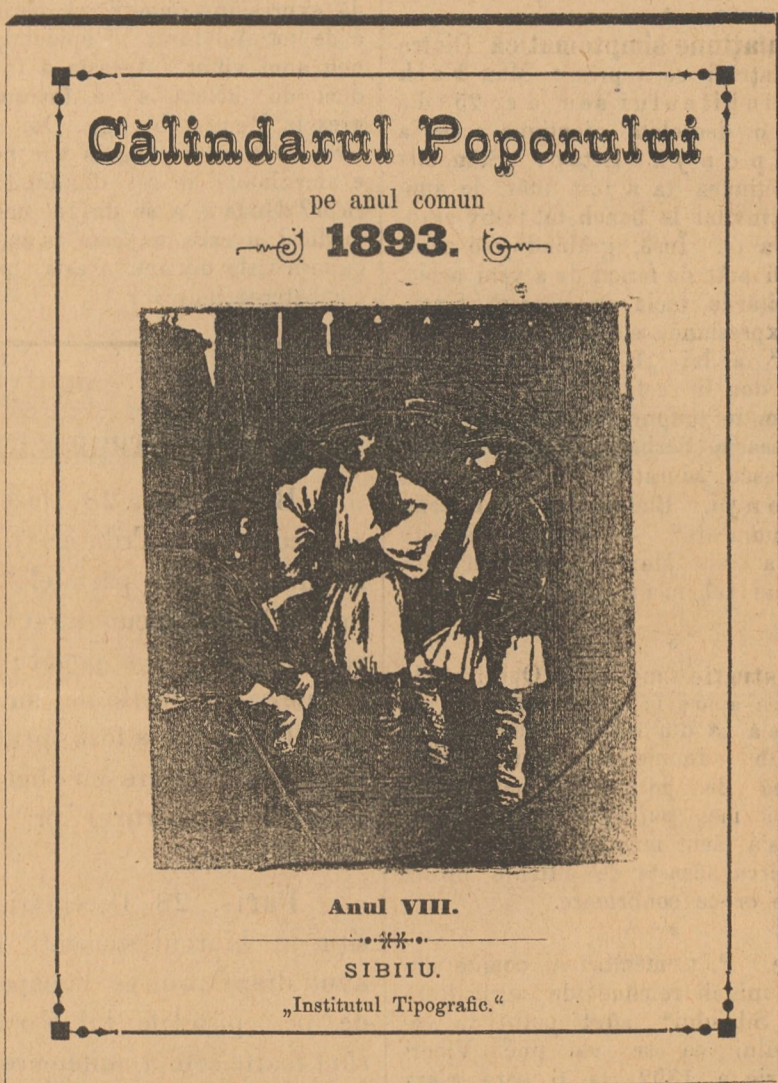
- Pădureanca.** Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Oalăcărtil.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndărătnic.** Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Frietenul meu Văntură-Teără.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Seapărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârçitul.** Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciun-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fădă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.

O aută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Institutul Tipografic din Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1893. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrilor. — Autoritățile bisericesci în Ungaria. — „Făr de noroc”, novelă de Ioan Russu-Șirianul; „Femeia numai după urs nu se duce”, poveste. — *Economic*: Ceva despre pâne; Un nou pom prețios; Cât costă urina? Curățirea pălăriilor de păslă; Care găină când produce ouă multe. — *Poesii*: „Vântul”, de G. Coșbuc; „Craiu ielilor”, de Goethe, trad. de S. P.—u; „Cortegiul”, de N. Țincu; „Musica”, de N. G. Radulescu; „În copilăria mea”, de M. Grigoriadi de Bonachi; „Ca astăzi”, de Veronica Micu; „Poet și critic”, de G. Coșbuc. — *Partea haslie*: Reporter modern; Un lăudăros; Nu-i de vină; Calcă-a popă; Tiganel și iepuroaica. — Doine populare. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Vândătorilor se dă rabatul cuvenit.